

[Ninn-Hansen.]

der bliver mulighed for en friere anbringelse af pensionskassernes midler.

Vi har ikke noget imod, at man gennemfører de bestemmelser, der er foreslået fra forsikringsorganisationernes side. Det afgørende ved disse bestemmelser er vel, at man vil sikre spredningen af de midler, der hensættes i aktier. Jeg går ud fra, at det har været fremført under de forhandlinger, der er ført, at det ikke bevirker nogen ændring for provinsbankernes pensionskasses vedkommende, således at man dér kan overtage aktier i provinsbanker. Det ville jo i hvert fald være uheldigt, hvis man ved disse bestemmelser på nogen måde skulle forringe den gode hovedpensionsordning, man har hos bankfunktionærerne.

I øvrigt, når man således gennem kontrolbestemmelser og ved at forsikringsrådet indsættes som et kontrollerende led sikrer denne spredning med hensyn til midlernes anbringelse, er det et spørgsmål, om man behøver at blive stående ved de 15 pct. Jeg vil i hvert fald gerne have lejlighed til under de kommende udvalgsdrøftelser at undersøge — og det håber jeg den højtærede handelsminister vil medvirke til — muligheden for eventuelt at forhøje de 15 pct. Jeg tror, at det forslag, vi i dag behandler, kun er et første skridt på vejen til, at man i videre omfang tillader friere måder at placere midlerne på.

Og hvorfor er vi så stærkt interesseret i, at man giver disse muligheder? Simpelt hen fordi det har vist sig, at ganske vist har man sikret, at pensionskapitalen ikke udsættes for nogen risiko i den forstand, at den bliver ramt ved, at virksomheder går ned, men på den anden side ved vi, at pensionskapitalen er blevet stadig forringet på grund af den inflation, vi har haft og jo til dels har i øjeblikket. Derfor tror jeg, det betyder uhyre meget for en funktionær, når han skal tage stilling til, hvilken form for pension han ønsker, at han ved, at man gør, hvad der overhovedet er muligt, for at disse pensioner beholder deres værdi. Jeg tror, den højtærede handelsminister og jeg er enige om, at det er uhyre formålstjenligt og rigtigt, at vi har disse pensionsformer, som vil medvirke til at fremme opsparingen her i landet og bevirke, at man aflaster staten for udgifter til den alderdomsforsørgelse, der ellers kunne blive tale om.

Derfor tror jeg også, det er meget afgørende, at man i lovgivningen ikke har regler, der gør disse udsigter til at sikre sig en gunstigere pension ringere. Vi kan ikke komme uden om, at såvel de senere skatte love som folkepensionsloven på afgørende måde har forringet vilkårene for pensionisterne. Jeg ved, at spørgsmålet har været drøftet ved andre lejligheder, og at finansministeren efter en henvendelse fra mit partis skattelovsordfører, det ærede medlem hr. Poul Møller, har meddelt, at man undersøger hele spørgsmålet om de skattemæssige forhold med hensyn til folkepensionens uheldige konsekvenser på disse pensionsforsikringer. Men jeg vil gerne sige til den højtærede handelsminister, at selv om det er et område, der henhører under en anden minister, håber jeg i dag at kunne få et tilsagn fra regeringen om, at man i dette spørgsmål — når man nu søger at få en forbedring på dette, handelsministerens område — ikke vil lade spørgsmålet hvile for den øvrige dels vedkommende.

Vi har vel i dag ca. 125 000 funktionærer, der er pensionsforsikrede eller medlemmer af private pensionskasser. Jeg tror ikke, vi får et tal af den størrelse, hvis de nuværende regler i folkeforsikringsloven bevares meget længere, og ganske vist har man efter folkeforsikringsloven særlige fradrag i de tilfælde, hvor der bliver tegnet pensionsforsikringer, men disse fradrag er ganske utilstrækkelige, fordi der jo her er tale ikke alene om et renteforbrug, men også om et kapitalforbrug. Man kan vel sige, at pensionsindtægterne rundt regnet for 40 pct.s vedkommende finansieres ved renteindtægter af de opsparede pensionsmidler og for 60 pct.s vedkommende ved forbrug af disse. Derfor er det fradrag, der er tilladt i øjeblikket, ganske utilstrækkeligt. Det er det samme fradrag, der gælder, hvad enten det drejer sig om en lille eller en større pension, og som følge deraf vil den pågældende funktionær, når blot pensionen kommer op på et ikke særlig stort beløb, finde ud af, at han næsten lige så godt kunne have undladt at tegne den sidste del af pensionen, fordi det betyder et så kraftigt fald i det, han ellers ville modtage i folkepension, at han egentlig ikke har haft noget videre ud af det. Det er da klart, at over for så ringe udsigter for at få noget ud af den